

Magistrát města Děčín materiál do jednání zastupitelstva města dne: 24.09.2015	ZM 15 07 06 29
Název: Pozemky p.č. 1250/14,16,18 k.ú. Děčín – bezúplatný převod	N

Návrh na usnesení:

Zastupitelstvo města projednalo návrh na bezúplatný převod pozemků p.č. 1250/14, 1250/16, podílu na p.č. 1250/18 vše v k.ú. Děčín a

nezveřejňuje

záměr města bezúplatně převést pozemky p.č. 1250/14 zast.pl. o výměře 542 m², p.č. 1250/16 zast.pl. o výměře 542 m² a podíl ve výši 14667/30832 na p.č. 1250/18 zast.pl. o výměře 542 m² vše v k.ú. Děčín

Stanovisko RM:

Rada města dne 08.09.2015 projednala návrh na bezúplatný převod pozemků p.č. 1250/14, 1250/16, podílu na p.č. 1250/18 vše v k.ú. Děčín a usnesením č. RM 15 15 37 08 **nedoporučila** zastupitelstvu města zveřejnit záměr města bezúplatně převést pozemky p.č. 1250/14 zast.pl. o výměře 542 m², p.č. 1250/16 zast.pl. o výměře 542 m² a podíl ve výši 14667/30832 na p.č. 1250/18 zast.pl. o výměře 542 m² vše v k.ú. Děčín.

Dále rada města projednala variantu č. 2, tj. doporučit zastupitelstvu města zveřejnit záměr města bezúplatně převést pozemky p.č. 1250/14 zast.pl. o výměře 542 m², p.č. 1250/16 zast.pl. o výměře 542 m² a podíl ve výši 14667/30832 na p.č. 1250/18 zast.pl. o výměře 542 m² vše v k.ú. Děčín.

Cena:	0,-
Návrh postupu:	RM nedoporučuje zveřejnit

Důvodová zpráva:

Rekapitulace:

- Pozemky p.č. 1250/14,16,18 k.ú. Děčín jsou ve vlastnictví, resp. v podílovém spoluvlastnictví majetku města, jedná se o pozemky pod bytovými domy v majetku Stavebního bytového družstva Děčín,
- V minulosti byly podíly na pozemku p.č. 1250/18 k.ú. Děčín odprodány z majetku města novým vlastníkům bytových jednotek ve výši příslušných podílů na společných částech domu, aby nevznikalo rozdílné vlastnictví bytové jednotky a pozemku pod domem,
- Dne 28.7.2015 obdržel OMH dopis od SBD Děčín ve věci předmětných pozemků s tím, že navrhuje bezúplatný převod, neboť pozemky nikdy neměly být ve vlastnictví statutárního města Děčín,
- Vzhledem k tomu, že jedná o velmi složitou problematiku, vyžádal si OMH stanovisko právníka města – viz příloha, které je pouze pro vnitřní potřebu města
- Závěr stanoviska není jednoznačný, ale je vysoce pravděpodobné, že v případě podané žaloby na určení vlastnictví ze strany SBD Děčín by výsledek byl, že město nikdy nemělo pozemky vlastnit, neboť je nikdy nemohlo obhospodařovat

V minulosti byl schválen zastupitelstvem města prodej pozemku p.č. 1250/18 k.ú. Děčín vlastníkům bytových jednotek. V souladu s tímto usnesením byly postupně uzavírány nové kupní smlouvy tak, jak si obyvatelé kupovali do osobního vlastnictví bytové jednotky, a to vše v souladu s tehdejší právním názorem právního zástupce města, že SDB nemůže být vlastníkem těchto pozemků.

Stavební bytové družstvo již tehdy žádalo o bezúplatný převod pozemků pod bytovými domy v ul. Dvořákova, Děčín II, tento nebyl nikdy schválen.

V současné době obdržel OMH prostřednictvím primátorky města dopis předsedy družstva s tím, že pozemky neměly být nikdy zapsány na list vlastnictví města a měly být státem převedeny do vlastnictví bytových družstev, právě proto, že tato družstva na těchto pozemcích hospodařila – vystavěla bytové domy. Z tohoto důvodu navrhuje SBD Děčín bezúplatný převod pozemků pod bytovými domy ve vlastnictví družstva.

Celá problematika je velice obsáhlá a vede až zpět do roku 1992, kdy dle zákona č. 172/1991 Sb. byly zapsány pozemky a ostatní majetek na listy vlastnictví jednotlivých obcí.

OMH požádal o vyjádření právníka města, které je uvedeno v příloze. Současně OMH doporučuje ponechat pozemky zatím na LV města a vyčkat případného soudního řízení ze strany SBD Děčín, pokud podá žalobu na určení vlastnictví.

Žadatelé: Stavební bytové družstvo Děčín, Zelená 382/40, Děčín III

Zpracoval:	Ing. Tomáš Martinček	OMH	
Předkladatel:	Ing. Jiří Anděl, CSc.	PRIM	
Počet příloh:	3		

A dne 27. 8. 2015

Stanovisko k posouzení existence vlastnického práva Statutárního města Děčína k pozemkům pod budovami ve vlastnictví Stavebního bytového družstva Děčín

Předně lze uvést, že situace není zdaleka jednoduchá. Naopak momentálně panuje velká právní nejistota ohledně pozemků, které byly dle zák. č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen „zákon o přechodu majetku“), převedeny do vlastnictví obcí. Předmětem tohoto stanoviska tak má být kvalifikovaný právní názor na to, zda je město Děčín skutečně vlastníkem pozemků p. č. 1250/14 a p. č. 1250/16 v kat. území Děčín, obec Děčín, příp. kdo je nyní vlastníkem uvedených pozemků.

Ve zkratce zapsaný stav v katastru nemovitostí vznikl tak, že na základě zákona o přechodu majetku, konkrétně § 3 odst. 3 a 4 vzniklo *ex lege* městu Děčín vlastnické právo k předmětným nemovitostem, což bylo stvrzeno zápisem do katastru nemovitostí. Je tedy potřeba uvážit, zda předmětné pozemky skutečně naplňovaly všechny znaky majetku, jehož režim byl upraven zákonem o přechodu majetku. Pokud tomu tak nebylo, pak je nutné posoudit, zda mezitím nedošlo k vydržení vlastnického práva ze strany města Děčína.

Na základě uvedených kritérií je pak potřeba vyvodit několik právních názorů. Tyto názory pak budou hodnoceny ve světle novější, ale i starší judikatury jednak soudů obecných, jednak Ústavního soudu ČR. Rovněž bude nabídnut pohled na odbornou literaturu a vlastní výklad zákonných ustanovení a skutkového stavu.

1) Vlastníkem pozemků je statutární město Děčín z důvodu přechodu majetku *ex lege*

Tento závěr je v souladu s jazykovým a systematickým výkladem zákona o přechodu majetku. Dle systematiky zákona je totiž potřeba rozlišovat náležitosti dle § 1 odst. 1 a na druhé straně § 3 zákona o přechodu majetku. Zatímco § 1 odst. 1 obsahuje tři podmínky, které musely být kumulativně splněny ke dni přechodu, § 3 obsahuje náležitosti úplně jiné. Dle § 1 odst. 1 zákona o přechodu majetku *musí tedy jít o majetek, který ve stanovené době náležel České republice, ke stanovenému dni k němu měl právo hospodaření právní předchůdce obce a konečně, že s tímto majetkem tento předchůdce také hospodařil (jinak řečeno, že právo hospodaření bylo také realizováno)* (viz IV. ÚS 185/96).

Dle § 3 zákona o přechodu majetku však majetek přešel do vlastnictví obcí na základě tam uvedených kritérií. V projednávaném případě to byla kritéria uvedená v § 3 odst. 3 a 4 tohoto zákona. Že jde v případě § 3 tohoto zákona o jiný režim než u § 1 odst. 1, podporuje i starší judikatura NS, dle níž z *dikce ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona vyplývá, že postačuje existence práva hospodaření, tj. že právo náleží. Ve vztahu k podmínce zakotvené v ustanovení § 3 odst. 1 písm. c) zákona je nerozhodné, kdo právo hospodaření fakticky vykonává, ale je rozhodné, komu toto právo svědčí* (viz 30 Cdo 1665/2000). Rovněž se i v judikatuře Ústavního soudu objevují názory, že jde v případě § 3 zákona o přechodu majetku o splnění jiných podmínek než v § 1 odst. 1 tohoto zákona, neboť soud uvádí, že *uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR řeší otázku naplnění jedné ze zákonných podmínek přechodu majetku do vlastnictví obce podle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o přechodu majetku, které se týká jiné situace, než kterou řeší ustanovení § 1 odst. 1 téhož zákona, a stanovuje tedy pro přechod majetku i jiné zákonné podmínky* (viz II. ÚS 690/2000).

Ačkoli se tedy může zdát, že pokud byly náležitosti § 3 odst. 3 a 4 splněny, nemusí být faktické hospodaření s pozemky prokázáno a město Děčín se ze zákona stalo vlastníkem předmětných pozemků, novější judikatura není stejného názoru. Uvedené rozhodnutí Ústavního soudu je pouze ojedinělé a navíc již překonané dalšími nálezy a usneseními, které budou uvedeny níže. **Vzhledem k neznalosti podrobného skutkového stavu pak ani není možné dále tuto teorii rozvíjet. Nelze**

totiž posoudit, zda nebyly naplněny např. výjimky z přechodu dle § 4 citovaného zákona, či zda zde existovalo právo hospodaření nestátní organizace, které by na přechod mělo vliv.

2) Vlastníkem pozemků je město Děčín z titulu vydržení vlastnického práva

Základem tohoto názoru je přistoupení na argumentaci, že **nebyly splněny všechny podmínky zákona o přechodu majetku při přechodu předmětných pozemků**. Vzhledem k výše uvedené neznalosti skutkového stavu pak je nutné vycházet z obecných skutečností a z novější judikatury ve věci. Judikatura totiž momentálně zaujímá stanovisko, které není v souladu s jazykovým a systematickým výkladem zákona, nýbrž toto stanovisko **odůvodňuje teleologií zákona**, tedy smyslem a účelem uvedených ustanovení.

Tomuto výkladu tedy nahrává především poslední judikatura Ústavního soudu, dle níž *naznačená zásada se odrazila mimo jiné i v tom, že zásadně nejsmysluplnější rozdělení hmotných i nehmotných statků je takové, jež vychází z vlastnictví - takového vlastnictví, které je nejen pro konkrétního jednotlivce, ale i z celospolečenského hlediska nejpřírodnější. A právě takto je podle názoru Ústavního soudu nutno vykládat i citovaný zákon (zvláště jeho § 1), jakož i judikaturu Nejvyššího a Ústavního soudu k této problematice se vážící. Citovaný zákon, byť nelze nevnímat jeho technicko-transformační charakter, sledoval zmíněnou tendenci - tedy nastolení stavu, kdy o statcích budou rozhodovat právě ti, kdo k nim mají skutečně nejbliže. Okolnost, že uskutečnění této tendence (koncepce) nebylo snadné a bylo provázeno nespočtem kompromisů (spočívajících mimo jiné i v chybějící právní úpravě na citovaný zákon navazující) nemůže (a nesmí) na této základní myšlence nic měnit (viz IV. ÚS 96/11).*

Tento výklad pak Ústavní soud rozšířil nejen na aplikaci § 1 odst. 1 zákona o přechodu majetku, nýbrž teleologicky na celý tento zákon. Tak Ústavní soud uvedl, že je *třeba zdůraznit potřebu teleologického výkladu smyslu citovaného ustanovení, kde může Ústavní soud doplnit své závěry právě odkazem na teleologickou argumentaci po vzoru usnesení ze dne 27. 12. 2011 sp. zn. IV. ÚS 96/11, byť se toto usnesení striktně vzato formulačně vyjadřovalo "jen" k § 1 odst. 1 téhož zákona (viz III. ÚS 1783/13).*

Vzhledem k tomuto názoru je pak nutno posoudit přechod majetku z hledisek § 1 odst. 1 zákona o přechodu majetku, tedy **kumulativního splnění všech tří výše uvedených kritérií**. Právě proti kritériu faktického hospodaření s pozemky pak brojí Stavební bytové družstvo Děčín, když nesouhlasí s tím, že by kdy město Děčín s pozemky hospodařilo, naopak s nimi dle jejich tvrzení patrně vždy hospodařilo bytové družstvo. To je pak potřeba vykládat v souladu s judikaturou Ústavního soudu, dle níž *pojem "právo hospodaření" je pojmem, který byl v hospodářském zákoníku a ve vyhlášce č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem, použit v obdobném významu, jako původní pojem "správa". Proto i pojem "hospodaření", který sice není právem definován, je třeba odvodit z citovaných předpisů, kde se organizacím ukládá hospodařit s národním majetkem s péčí řádného hospodáře, nejen tedy tento majetek evidovat, ale také pečovat o jeho údržbu, chránit ho a využívat. Pokud organizace majetek k plnění svých úkolů nepotřebovala a neužívala jej, tendovala právní úprava k tomu, aby byl neprodleně nařízen převod práva hospodaření, přičemž umožňovala též dočasné užívání jinou organizací nebo i občany (viz IV. ÚS 3172/08).* Pokud tedy akceptujeme tvrzení bytového družstva, pak skutečně **nedošlo k přechodu předmětných pozemků na město Děčín a zapsaný stav tak neodpovídal stavu skutečnému**.

Je potřeba se však zabývat případnou otázkou vydržení vlastnického práva k předmětným pozemkům. Dle § 134 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, bylo třeba k vydržení vlastnického práva k nemovitosti nepřetržitě oprávněné držby po dobu deseti let. Ostatně vydržení v rámci zákona o přechodu majetku připustil i NS, kdy uvedl, že *z žádného právního předpisu nebylo možné vyloučit uplatnění námitky vydržení vlastnického práva, týkající se přechodů věci podle zákona č. 172/1991 Sb. Nemožnost uplatnění námitky vydržení tu nelze vyloučit ani s poukazem na ustanovení ústavně právních předpisů (srov. k tomu např. nálezy Ústavního soudu ČR uveřejněné pod č. 160 ve svazku 9 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu ČR a pod č. 45 ve svazku 7 téže Sbírky). Nemožnost uplatnění námitky vydržení nelze bez dalšího dovodit nyní ani z ustanovení zákona č. 173/2012 (viz 28 Cdo 1966/2012).* Uvedené se sice vztahovalo na případ opačný, tedy na vydržení vlastnického práva státem, když vlastnické právo obce plynoucí ze zákona o přechodu majetku nebylo zapsáno do katastru nemovitostí, nicméně rozhodnutí je použitelné v tomto ohledu i na vydržení ze strany obce.

Tomuto názoru by nasvědčoval i názor odborné veřejnosti. Doc. Koudelka tak např. uvádí, že *i když převod státní pozemků na obce nebyl původně správný, nemůže stát paušálně požadovat jejich vrácení, když chybu v převodu sám způsobil a původně dobrovolně převedl tyto pozemky na obce. Obce tak byly v dobré víře, že jsou vlastníky, a staly se oprávněnými držiteli. Pokud takto vykonávaly jako oprávnění držitelé vlastnická práva po dobu 10 let, vydržely tyto pozemky a staly se jejich vlastníky. Stát může nárokovat vrácení jen těch pozemků, kde 10 letá lhůta neuplynula nebo u nichž byla během této lhůty podána žaloba na určení vlastnictví. Chtějí-li obce chránit svá práva i proti státu a tím zabránit znejistění vlastnických práv k pozemkům pod tisíci bytovými domy, musí požadavky státu odmítnout s poukazem na vydržení a fakt, že chybu původně způsobil stát sám* (viz <http://blog.aktualne.cz/blog/zdenk-koudelka.php?itemid=15179>).

Opět by se tedy zdálo, že i kdyby na město Děčín nepřešlo vlastnické právo z titulu zákona, přešlo by na něj z titulu vydržení, neboť bylo zapsáno jako vlastník předmětných nemovitostí v katastru nemovitostí po dobu delší než 10 let a zároveň bylo v dobré víře, že je vlastníkem těchto nemovitých věcí. Nýbrž pokud správně aplikujeme zmíněnou judikaturu, příp. podrobněji rozebereme držbu předmětných nemovitostí, dojdeme k závěru naznačenému v bodě č. 3, tedy že vlastníkem předmětných nemovitostí je stále stát. Nicméně je třeba opět zdůraznit, že není znám bližší skutkový stav věci.

3) Vlastníkem pozemků je stále stát Česká republika

Vydeme-li z koncepce naznačené v první části bodu 2), pak přechod předmětných pozemků na město Děčín nikdy nenastal a vlastníkem tak zůstal stát. Nicméně v kontrastu s předchozí teorií je pak nutno se vypořádat s námitkou vydržení vlastnického práva ze strany města Děčín. Tento názor je opřen jednak o širší aplikaci judikatury Ústavního soudu, jednak o zužující výklad složky faktické dispozice s věcí u držby, a jednak o soudní spory z poslední doby v obdobných případech.

Začínaje posledně uvedeným, bohužel se mi nepodařilo dohledat soudní rozhodnutí okresních či krajských soudů, tedy je nutno vycházet z informací uvedených v médiích. Tak bylo v nedávné době v Brně předmětem několika desítek soudních sporů navrácení finančních prostředků členům bytového družstva, kteří od města odkoupili pozemky pod budovou tohoto bytového družstva. Dle dostupných informací město prozatím **bylo nuceno ve všech sporech vyplatit členům finanční náhradu** (viz http://brno.idnes.cz/miroslav-koval-a-jeho-zaloby-dge-/brno-zpravy.aspx?c=A140129_2027858_brno-zpravy_daj). Dle dalších informací pak město nebylo oprávněno s pozemky nakládat, a tak společně s touto finanční náhradou **musí žalobcům uhradit i náklady řízení** (viz <http://www.ceskatelevize.cz/zpravodajstvi-brno/zpravy/254386-spor-s-bytovym-druzstvem-druzba-brno-opakovane-prohrava/>).

Je však potřeba kriticky hodnotit tyto zprávy. Jednak se nepodařilo dohledat byť jedno ze zmiňovaných rozhodnutí soudů, jednak se tyto události týkají trochu odlišného skutkového stavu. Nicméně dle toho, že je po městu požadována finanční náhrada, lze usuzovat na to, že jej soudy pokládají spíše za neoprávněného držitele. Tomu by nasvědčovala i poslední judikatura Ústavního soudu v této věci, jak je naznačeno výše. Dle této judikatury nebyly vůbec splněny předpoklady zákona o přechodu majetku ohledně předmětných pozemků, a tak se město Děčín **nikdy vlastníkem předmětných nemovitých věcí stát nemohlo, neb šlo vlastně o držbu neoprávněnou**. K vydržení je totiž potřeba alespoň domnělého právního titulu, na jehož základě má držitel legitimní právo domnívat se, že vlastníkem skutečně je. Ačkoli je tato problematika značně sporná, patrně lze akceptovat i názor, že titul k přechodu těchto pozemků *ex lege* vlastně neexistuje a neexistoval, a tak pouhý zápis do katastru nemovitostí není dostatečným důvodem pro vydržení pozemků a pro dobrou víru města Děčín.

V neposlední řadě lze pak zmínit i samotnou konstrukci držby a vydržení. Jednou se složek držby je tzv. *corpus*, tedy možnost fakticky disponovat s věcí. Dle odborné literatury pak *držba věci pojmově vylučuje takový stav, aby tatáž věc byla držena dvěma subjekty současně, vyjma případu podílového spoluvlastnictví. Držby věci se lze uchopit obecně „animu“ či „corpore“, v případě nemovitostí judikatura v souladu se zněním § 312 OZO připouští i pouhé označení nemovitostí, vstoupení na ni či ohrazení apod. Tam, kde k takovému jednání ze strany obcí nedošlo, nemohla být oprávněná držba státu přerušena tím, že zákon obecně převedl některý nemovitý majetek státu na obce bez bližší specifikace* (viz Bohuslav Petr: Ke dvěma aktuálním problémům vydržení vlastnického práva, Právní

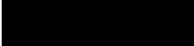
rozhledy 8/2007, s. 293). Ačkoli se uvedený názor týká opět vydržení v opačném postavení, tedy vydržení majetku obce státem, jeho závěry jsou opět použitelné i na náš případ. Jelikož Stavební bytové družstvo Děčín namítá, že k **faktickému hospodaření, a tedy k faktické dispozici s věcí, nikdy ze strany města nedošlo, neujmulo se město Děčín držby, a tak nemohlo předmětné pozemky nikdy vydržet**. Uvedený názor je však jen opět jedním z možných názorů, kdy lze za oprávněný mít i názor opačný, tedy že k ujmutí se držby došlo již činností města Děčín při zápisu do katastru nemovitostí.

Závěr

Dle dostupných skutkových informací a s ohledem na shora uvedená možná právní posouzení **nelze jednoznačně určit**, zda město Děčín je nejen v katastru nemovitostí zapsaným vlastníkem předmětných nemovitostí ale též skutečným vlastníkem, který je nabyt od státu zcela po práva za splnění všech zákonných podmínek. Pouze pokud se družstvo obrátí na soud s žalobou na určení vlastnického práva, získá město a družstvo odpověď na otázku, zda je skutečným vlastníkem předmětných nemovitostí. V tomto případě je třeba počítat s tím, že pokud město v soudním sporu neuspěje, bude mít sice odpověď na otázku svého vlastnictví, nicméně bude povinno hradit náklady soudního řízení.

Stejně tak je ale možné, že město Děčín vlastníkem pozemků skutečně není a pak je k tomu odpovídající alternativou **bezplatný převod pozemku Stavebnímu bytovému družstvu Děčín**, kdy to je chráněnou materiální dobrou vírou v zápis do katastru nemovitostí, přičemž pokud by vlastníkem pozemků byl stát, tento by byl stejně povinen vydat tyto pozemky bezúplatně bytovému družstvu dle § 60 zák. č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. V případě tohoto postupu je třeba si uvědomit, že pokud by město bezúplatně pozemky družstvu převedlo ale nakonec by se ukázalo, že bylo jejich oprávněným vlastníkem, tak se zbytečně zbavilo svého vlastnického práva bezúplatně.

V Olomouci dne 25. srpna 2015

advokátní koncipient

STATUTÁRNÍ MĚSTO DĚČÍN	
MAGISTRÁT MĚSTA DĚČÍN	Čís. dopis.
Došlo dne: 20-07-2015	Zpracovatel:
Čj.: 64496/2015	Úst. mak.
Přílohy: PRIM-1-	

Vážená paní primátorka
Mgr. Marie Blažková
Mírové náměstí 1175/5
405 38 Děčín IV

VÁŠ DOPIS ZNAČKY / ZE DNE

NAŠE ZNAČKA

VYŘIZUJE / LINKA
CHÁRA/410

DĚČÍN DNE
21.7.2015

VĚC:

Vážená paní primátorko,

Obracíme se na Vás s prosbou o Vaše stanovisko k problematice tří našich domů, které dle KN stojí na pozemku ve vlastnictví Statutárního Města Děčín.

Jedná se o tyto domy:

Dvořákova 1326/17, 1327/15 – pozemek p.č. 1250/14

Dvořákova 1324/21, 1325/19 – pozemek p.č. 1250/16

Dvořákova 1322/25, 1323/23 – pozemek p.č. 1250/18

Dle našeho názoru se tyto pozemky dostaly do vlastnictví Statutárního Města Děčín někdy v minulosti administrativní nebo jinou chybou, město na uvedených pozemcích nehospodaří, a proto ani nespĺňuje podmínky dané zákonem č. 172/1991 Sb.

Spory o pozemky pod budovami (družstevními domy) se vedou už mnoho let. Zde uvádíme pár důležitých dat z minula:

1995 – Vláda ukládá okresním úřadům, aby pozemky pod družstevními domy převedly do státního vlastnictví, aby je mohla družstva bezúplatně získat od státu.

1996 – Ústavní soud konstatuje, že města nemají na státní pozemky pod družstevními byty nárok.

2000 – Nejvyšší soud rozhodl, že státní pozemky nemohou města získat, pokud s nimi nehospodaří.

2004 – Ústavní soud potvrzuje, že státní pozemky, které tvoří jeden funkční celek s domem, mají být převedeny bezúplatně do vlastnictví bytového družstva a fyzických osob.

Je nám jasné, že se jedná o velice složitý problém, který vznikl nedotažením některých povinností zúčastněných právnických osob v minulosti, ale myslíme si, že z povahy celé věci je zřejmé, že pozemky mají tvořit s budovami jeden funkční celek podobně, jako je tomu u všech ostatních budov.

Vážená paní primátorko, náš právní názor je, že Statutární Město Děčín by mělo výše uvedené pozemky převést do vlastnictví našeho družstva bezúplatně. Prosíme Vás proto o posouzení celé věci a o Váš názor.

S trvalou úctou.

STAVEBNÍ BYTOVÉ DRUŽSTVO DĚČÍN

Zelená ul. 382/40
405 01 DĚČÍN III

1

Ing. Jiří Chára
ředitel SBD Děčín

